

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W. O.

przeciwko H. [...] S.A. w W., obecnie [...] W. S.A. w W. i E. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje r.pr. A. Z. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powódce w postępowaniu kasacyjnym nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powódka uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołując się na występowanie na tle tej sprawy trzech istotnych zagadnień prawnych i trzech przypadków, gdy przepisy wymagają wykładni. Łącznie jednak te same problemy kwalifikuje jako istotne zagadnienie prawne i przepis wymagający wykładni. Pierwsze zagadnienie prawne nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ jest wyłącznie polemiką z rozstrzygnięciem. Skarżąca nie formułuje problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy, lecz twierdzi, że przepisy (nie wskazując ich) wymagają interpretacji zmierzającej do odpowiedzi na pytanie, czy profesjonalny pełnomocnik odpowiada za nefachowe działanie, jeżeli doszło do faktycznej szkody u jego klienta. Tak sformułowane zagadnienie prawne nie spełnia standardu zagadnień prawnych mających uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Tak samo należy ocenić drugie z zawartych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych. Zdaniem skarżącej, wymaga interpretacji, czy wobec uprawomocnienia się niesłusznego orzeczenia odpowiada profesjonalny pełnomocnik, którego działanie (zaniechanie) doprowadziło do tego uprawomocnienia. Kwestia ta znów nie spełnia standardu zagadnienia prawnego mającego uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Oto bowiem profesjonalny pełnomocnik odpowiada na zwykłych zasadach, a zatem pociągając go do odpowiedzialności należy wykazać wystąpienie klasycznych przesłanek odpowiedzialności (działanie, bezprawność, szkoda, wina i związek przyczynowy) – fakt uprawomocnienia się orzeczenia ma tylko pośrednie znaczenie i zdecydowanie pełnomocnik nie odpowiada za samo uprawomocnienie się orzeczenia, choćby było ono niesłuszne, jeśli nie wyrządza ono szkody (szkoda nie została udowodniona). Trzecie wskazane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne też nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania. Zdaniem skarżącej, wymaga oceny, czy sąd *meriti* jest związany wydanym w danej sprawie orzeczeniem Sąd Najwyższego, przy czym chodzi o orzeczenie wydane w sprawie o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a związanie miałoby dotyczyć uwag zawartych w jego uzasadnieniu co do charakteru skargi w tym zakresie. Kwestia ta jest oczywista, w konsekwencji brak podstaw dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Szczególne okoliczności niniejszej sprawy oraz jakość odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której myli się odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i jej odrzucenie, nie uzasadniają obciążania skarżącej kosztami postępowania (art. 102 k.p.c.).

aw
db